

[Finansministeren.]

man burde glæde sig over, at Staten her tjener denne Million, i Stedet for at private Kapitalister skulde tjene den.

Jeg tvivler ikke om, at Telefonselskabet lige saa gerne som at lade Staten overtage Aktierne vilde lade f. Eks. de gamle Aktionærer overtage dem til en lav Kurs, saaledes at de kunde tjene paa dem, naar Aktierne senere blev udbetalt ved Statens Overtagelse eller paa anden Maade. Men det er altsaa ikke de private Aktionærer, der har faaet Fortjeneste denne Gang, det er Staten, og det synes jeg, man skulde være tilfreds med og ikke give Utilfredshed til Kende med, at de private Aktionærer ikke har tjent disse Penge, ved at foreslaa en ganske forkert Postering paa Statsregnskabet.

Jeg kommer dernæst til Spørgsmaalet om den Kursdifference, som anvendes til at dække det Underskud, der findes paa Driftsregnskabet. Det er paa ingen Maade min Mening at sige, at der er en Balance paa dette Driftsregnskab, som stammer fra Aaret selv. Jeg har, som jeg udtalte forleden Dag, altid søgt at klare Tingene, saa vidt det var muligt, med Hensyn til Driftsregnskabsforholdet, og jeg ved, og enhver, der ser paa Tillægsbevillingsloven og Finansloven, ved, at de ordinære Indtægter og Udgifter ikke balancerede i forrige Finansaar; der er paa Grund af de særlige Tab, der har været, et Underskud.

Saa er da Spørgsmaalet: Hvordan skal dette Underskud dækkes? Skal det dækkes ved, at man forsøger at stille Krav om Udskrivning af Skatter, eller skal det dækkes ved Reserver, man har fra tidligere Tid? Den sidste Form har jeg foreslaaet, og det forekommer mig, at det er den naturlige og rigtige Form, at man anvender en Kursudligningsfond, som man har fra tidligere Tid, til at dække Underskuddet i et Aar, hvor der netop har været ganske særlig store Kurstab paa Grund af den økonomiske Udvikling. Det forekommer mig at være en ganske naturlig Ting.

Man kan naturligvis fra de ærede Forlagsstillere sige, at denne Kursudligningsfond maa ikke bruges i Aar, den skal henstaa til senere Tider. Det kunde jo være, der kom et Venstreministerium; det har der været før, og der er maaske nogle, der haaber, at et saadant skal komme igen. Jeg ved ikke, om de Konservative haaber, at der en Gang skal komme et konservativt Ministerium. Jeg tror nu ikke, de, der tænker noget saadant, faar Ret; men man har jo Lov til at forestille sig noget saadant.

Hvis det skete, kunde det være rart, om man havde en Kursudligningsfond liggende til et saadant Brug. Det er der intet at sige til. Men naturligt er det, at man bruger en Reserve, naar man har den, og der er noget særligt at bruge den til, og det er der for Finansaaret 1932—33.

Saa siger man — jeg tror ogsaa det ærede Medlem Hr. Korsgaard var inde paa dette —: ja, men disse Penge er ikke til Stede, det er en Postering. Dette med at forlange, at Pengene er til Stede, det er vist ... (*Korsgaard*: Det sagde jeg ikke noget om). Ja, saa er det maaske en anden Taler, der har sagt det.

Det at forlange, at Pengene skal være til Stede, det er jo et romantisk Krav, om jeg saa maa sige. Jeg har tidt i Karikaturer set Finanshovedkassen fremstillet som en stor jernbeslaaet Kiste af den Slags, som Konger og Generaler i gamle Dage rejste rundt med, naar de var i Krig; og som de pillede Pengene op af. Saadan foregaar det jo ikke længere nu til Dags. Finanshovedkassen er ikke saadan et stort Skuffedarium, hvor der i hver sin Skuffe ligger de Penge, der er bestemt til det og det, med Sedler paa, saa man ikke kan røre dem til noget andet. Saadan var det maaske i de gode, gamle, romantiske Tider, men saadan er det ikke mere nu.

Alle Kasseoverførsler foregaar nu i det store og hele ved Girering over Nationalbanken, og det, der er Tale om her, er naturligvis ikke, at man tager Pengene op af Skuffen og bruger dem til at dække Underskuddet med, men at man sørger for, at Regnskabet kommer i saglig og rigtig Orden ved at overføre en Reserve, som ikke tidligere har været overført, og som ikke har været anvendt hidtil, fra Formueparagraffen til Driftsparagraffen. Det er det, der sker.

Jeg tror ogsaa, der blev udtalt noget om, at hvis det var et privat Aktieselskab, der gjorde noget saadant, saa vilde man gøre Ophævelser derover. Det kan jeg ikke se der er nogen Grund til. Hvis et privat Aktieselskab har nogle Reserver og et enkelt Aar giver Tab, saa anvender Selskabet Reserven, og saa maa det gøre ganske det samme som foregaar her, idet det maa overføre Reserven fra Formuen til Driftsregnskabet for at bruge den dér. Man kan nemlig ikke komme til at bruge den paa anden Maade. Denne Sammenligning mangler derfor ethvert sagligt Grundlag. Enhver vil kende Overførsler af den Art fra det private Forretningsliv. Et Aktieselskab f. Eks., der har en Reservefond, har den jo ikke lig-